

тинъ при устие то на Одръ, и Волинъ на островъ тъ срешта устие то на Одръ. Главно то светилиште на балтійски ти Словѣне се намирало на островъ Рюгенъ въ градецъ Аркона. Тамъ билъ изграденъ храмъ тъ на тѣхний върховенъ богъ Световита. Въ храмъ тъ имало идолъ на тоя богъ, който ималъ видъ колосаленъ човѣкъ съ четири глави, които гледали на различни страни. Въ дѣсна та си рѣка той държалъ единъ рогъ пѣленъ съ вино (за бѣлѣгъ, че Световитъ дава благодать на земната рожба); до него се намирали: юзда, седло и голѣмъ мечъ. При храмъ тъ непрѣстайно се хранилъ свештений конь на Световита, бѣлъ, съ хубава грива и длъга опашка; Словѣне ти мислили, че наврѣмени Световитъ грабнова мечъ тъ, качва се на конь тъ и отива на война да се бие. Всяка година слѣдъ жътва ставало голѣмъ празникъ за честь на тоя богъ: у Арконский храмъ се стичали всички ти жители на островъ тъ; тамъ приносили въ жрѣтва добитъкъ, и жрець тъ на Световитъ напѣлновалъ неговий рогъ съ прѣсно вино. Когато жители ти намисловали да воювать, жрѣци ти врачовали по-напрѣдъ по Световитовий свештенъ конь; карали го да прѣстъпя прѣвъ три копия, и, ако той макаръ и прѣвъ едно копие да повдигне първенъ лѣва та си нога, а не дѣсна та, имало се това за лошъ бѣлѣгъ и прѣдприятие то се отлагало. Жрѣци ти уобшто били на голѣма почетъ въ Поморе, и по нѣкога имали по-голѣма власть отъ князь тъ.

Балтійски ти Словѣне имали много князове, независими единъ отъ другъ и често враждовали помежду си; затова тия Словѣне, ако и да били юнаци, не могли да устоятъ срешта съсѣди ти си, Сакси и Датчане. Хенрихъ Львъ, както се знае, турилъ трайно начало за понѣмчование на Бодричи ти и Лютичи ти. А около това врѣме Датчане ти завоювали една часть отъ Померанния, и растурили Арконско то светилиште.